

Kringvarpið má gera sítt heimaarbeiði

Tíðindaflutningur gevur onga meining, um tíðindafólkið ikki setur seg inn í málið ella ikki skilir tað

Edmund Joensen
fólkatingsmaður fyri Sambandsflokkin

Hoyrði tú stórtíðindini í útvarpinum á middegi í gjár, sunnudagin?

Yvirskriftin var: "Einki høpi í útrokningum hjá Edmundi Joensen".

Ein freistandi yvirskrift, sum tó onki hald hevur í veruleikanum.

Kostar 160 milliónir krónur

Tað fellur eftir øllum at døma

kringvarpinum fyri bróstið, at undirritaði loyvir sær at vísa á, at okkara frammanundan hart fyrispenti landskassi ikki hevur rúm fyri at yvirtaka út-lendingaøkið.

Legg til merkis, at út-lendingaøkið fevnir um allar tilflytarar – eisini flóttafólk.

Mín meting er, at við einum føroyskum út-lendinga- og flóttafólkapolitikki, sum er lutfalsliga líka ambitiøs sum tann danski, so kann roknast við, at landskassin fær eina rokning á leið upp á einar 160 milliónir krónur - hvørt ár!

Metingin er grundað á tøl frá danska Rockwool Grunninum, sum eisini hava verið alment frammi og eru nógv umrødd í Danmark.

Tølini vísa, at tilflytarar (flóttafólk íroknað) frá ikki-vestanlondum í fjør kostaðu danska ríkiskassanum 16,6 milliardir krónur.

Tilflytarar frá vestanlond-

um (tey munnu sjáldan vera flóttafólk), eru eitt íkast til danska samfelagsbúskapin. Hesin bólkur skapar virðir fyri 3,8 milliardir krónur, men á botnlinjuni er, sum vera man, eitt stórt reytt tal, ið er samlaða útreiðslan til út-lendingaøkið í Danmark.

Heimaarbeiðið manglar

Kringvarpið pástendur, at "onki høpi" er í tølunum. Tað er sjálvandi ikki rætt.

Tað stutta av tí langa er, at tíðindaleiðarin í kringvarpinum, Liljan Weihe, sum átti nevnda innslag, annaðhvørt ikki hevur sett seg inn í ella ikki skilir út-lendingaøkið.

Hon skrivur í sínum innslagi um at "reinsa" tølini fyri flóttafólk. Hetta er púra misskilt, tí út-lendingaøkið fevnir pr. definitión um ALLAR tilflytarar – EISINI flóttafólk. Tað vita øll, sum fáast við økið, og tað er eisini dokumenterað í §7 stk. 1 og 2

í út-lendingalógini.

Sostatt er tíðindaleiðarin, Liljan Weihe, farin heilt galið í býin.

Villileiðandi upplýsingar

Av ókendum orsökum kemur tíðindaleiðarin eisini við beinleiðis villileiðandi upplýsingum um støðuna á danska út-lendingaøkinum.

Tíðindaleiðarin sigur seg vísa til tølini frá Rockwool Grunninum og skrivur sol-eiðis:

"... um vit hyggja at tølunum fyri allar tilflytarar, t.e. bæði úr vestanlondum og ikki-vestanlondum, so eru tilflytararar ein nettóinntøka hjá danska statskassanum".

Tað, sum Rockwool Grunnurin í veruleikanum kemur til, er hetta:

• "I 2014 forventes ikke-vestlige indvandrere og efterkommere i Danmark at bidrage med et underskud på 16,6 mia. kr. til de offentlige

kasser".

• "Med den vestlige indvandring forholdes det sig modsat, med et forventet positivt nettobidrag på 3,8 mia. kr. i 2014".

• "Selv om 35 år vil den ikke-vestlige indvandring ikke netto bidrage til at løse velfærdssamfundets finansieringsproblem, som bl.a. følger af den demografiske udvikling med flere ældre og færre i den arbejdsdygtige alder".

Óneyðugt at yvirtaka út-lendingaøkið

Orðaskiftið um at yvirtaka út-lendingaøkið er koyrt av sporinum, og gruggið hjá Liljuni Weihe hjálpir ikki uppá støðuna.

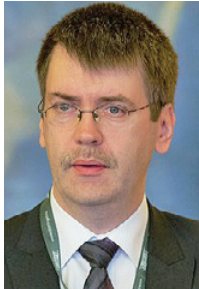
Í grundini er hetta tó einfalt.

Um Føroyar ynskja at taka ímóti nøkrum neyðstøddum flóttafólkafamiljum, so ber tað væl til við verandi skipan.

Tað er gjørt áður, og tað kann gerast aftur – uttan at yvirtaka út-lendingaøkið.

P.S.: Her eru tvær slóðir til tín, sum vilt lesa um hetta evnið. Onnur er til eina grein í Jyllands-Postinum, sum rættiliga pædagogiskt lýsir innihaldið í frágreiðingini frá Rockwool Grunninum. Hin slóðin er til sjálva frágreiðingina frá grunninum.

Vit mugu hjálpa fólki úr eldinum

Helgi Abrahamsen
løgtingsmaður

Spurningurin um flóttafólk hevur verið nógv frammi síðani løgmaður helt sína nýggjársrøðu. Sum so ofta í Føroyum er kjakið farið at snúgv seg um "alt ella einki". Annaðhvørt skulu vit steingja allar hurðar, so at

eingin sleppur inn, ella skulu vit lata flóttafólk yvirtaka landið.

Sjálvandi finnst aðrar loysnir enn hesar báðar. Vit kunnu saktans hjálpa fólki sum er í neyð, uttan at tað gongur útyvir lívsgóðskuna hjá føroyingum - og tað er einki minni enn okkara skylda at gera tað. Men tað krevur sjálvsagt, at vit skipa økið væl.

Ein trupulleiki sum ikki er til

Eg havi varhugan av, at hesin trupulleikin, sum verður málaður í skrift og talu, er í veruleikanum ikki so stórur sum hann verður gjørdur til. Tí hvussu stór eru sannlíkindini fyri, at eitt flóttafólk sum stendur til dømis

í Sýria, velur at flýggja til Føroya? Fyri tað fyrsta, hava tey ongantið hoyrt um hetta landið, og hyggja tey í eitt heimskort, so skulu tey vera sera heppin, um tey finna tað har. Skuldi tað kortini hent, at tey fáa eyga á Føroyar, so vita tey ikki, um nakað menniskja býr her, og tey vita enn minni, hvussu tey kunnu koma henda vegin. Og skuldi tað so harafturat hent, at onkur setti sær fyri at seta kósina ímóti okkara oyggjum, so skulu tey ígjøgnum nógv góð lond á vegnum hendavegin, so onkrastaðni á leiðini siga tey, "eg steðgi her".

Myndin av streymum av flóttafólkum, sum fara at yvirtaka Føroyar er eftir mínum tykki sera nógv

yvirdrivin. Talan verður í mesta lagið um nøkur heilt fá fólk, har vit frammanundan gera avtalu um, at vit skulu taka okkum av teimum. Tí skuldi ikki verið nakar trupulleiki at skipa økið væl frammanundan.

Út úr eldinum

Tá eldur er í einum húsi, ræður um at fáa fólkinu út. Eingin fer millum logarnar at spyrja, hvar hesi fólkinu skulu fara, um tey eru tryggjað ella hvør skal keypa teimum mat og klæði. Tey skulu bara út. Alt hitt má koma aftaná.

Soleiðis er eisini við flóttafólkum. Teirra heim og tryggleiki stendur í ljósum loga, og tí mugu tey sleppa burtur. Tey fara frá øllum sum tey eiga, og hava tí brúk

fyrí hjálpi. Eg haldi at vit hava skyldu at gera okkara part av hesum hjálpararbeiðinum. Sjálvandi er tað lættast at siga, at tey skulu flyta inn til onkran annan, og í nógvum førum er tað kanska eisini tann besta loysnin. Men skulu vit vera partur av sokallaða "altjóðasamfelagnum", so mugu vit eisini vísa vilja og taka ábyrgd. Tað merkir ikki, at hesi fremmandu skulu troka okkum út úr okkara húsum, og tað merkir heldur ikki, at tey skulu sleppa at leggja støði fyri okkara samfelag. Men tey skulu hava hjálpi at koma út úr eldinum og hjálpi til at gerast partur av nýggja heimlandinum. Tað er okkara skylda.

Tað ber væl til at gera hetta á ein skilagóðan hátt,

men tað krevur fyrireiking, og vit tosa altso um eitt sera avmarkað tal av fólki.

Misnýta málið politiskt

Tá so onkur nýtir høvið at gera hetta til part av spurninginum um at yvirtaka út-lendingamál, so er tað ikki annað enn ein ódámilig samanblanding av "perum og bananum". Tað er eingin grund til at misnýta hetta málið politiskt, tí vit kunnu saktans hjálpa flóttafólki undir verandi skipan. Tað er bara ein spurningur um fyrireiking og vilja.

Sig tína meining í Sosialinum